

RÅDSDIREKTIV 96/82/EF**av 9. desember 1996****om kontroll med farene for større ulykker med farlige stoffer(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- (1) Rådskonklusjon 82/501/EØF av 24. juni 1982 om faren for større ulykker i forbindelse med visse aktiviteter i industrien⁽⁴⁾ omhandler forebygging av større ulykker som kan oppstå på grunn av visse aktiviteter i industrien, og begrensnig av de følger ulykkene kan få for mennesker og miljø.
- (2) Målene og prinsippene for Fellesskapets miljøpolitikk, som fastlagt i traktatens artikkel 130 R nr. 1 og 2 og nærmere utformet i Det europeiske fellesskaps handlingsprogrammer for miljø⁽⁵⁾, består særlig i å bevare og verne miljøets kvalitet og beskytte menneskers helse gjennom forebyggende tiltak.

(3) I resolusjonen om det fjerde handlingsprogram for miljø⁽⁶⁾, vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet, understrekes behovet for en mer effektiv gjennomføring av direktiv 82/501/EØF, og oppfordres det til en revisjon av direktivet for om nødvendig å utvide dets virkeområde og øke utvekslingen av opplysninger mellom medlemsstatene. I det femte handlingsprogram for miljø, som Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet i store trekk godkjente i sin resolusjon av 1. februar 1993⁽⁷⁾, legges det også vekt på bedre risiko- og ulykkeshåndtering.

(4) I lys av ulykkene i Bhopal og Mexico by, som viste hvilke farer som kan oppstå dersom farlige anlegg er plassert i nærheten av boligområder, har Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet i sin resolusjon av 16. oktober 1989 oppfordret Kommisjonen til å innta i direktiv 82/501/EØF bestemmelser om kontroll av arealplanleggingen ved godkjenning av nye anlegg og utbygging av byområder omkring eksisterende anlegg.

(5) Rådet oppfordret i sistnevnte resolusjon Kommisjonen til å samarbeide med medlemsstatene for å fremme en bedre gjensidig forståelse og harmonisering av nasjonale prinsipper og framgangsmåter for sikkerhetsrapporter.

(6) Det bør finne sted en utveksling av de erfaringer som er gjort gjennom ulike tilnæringsmåter til kontrollen med farer som kan forårsake større ulykker. Kommisjonen og medlemsstatene bør med henblikk på tredjestater utvikle sine forbindelser med de relevante internasjonale organer og søke å få fastsatt tilsvarende tiltak som dem fastlagt i dette direktiv.

(7) Konvensjonen fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa om virkninger av industriulykker over landegrensene fastsetter tiltak til forebygging av, beredskap i tilfelle og bekjempelse av industriulykker som kan forårsake virkninger over landegrensene, samt internasjonalt samarbeid på dette området.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 10 av 14.1.1997, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 97/97 av 28. november 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 106 av 14.4.1994, s. 4 og EFT nr. C 238 av 13.9.1995, s. 4.

(2) EFT nr. C 295 av 22.10.1994, s. 83.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 16. februar 1995 (EFT nr. C 56 av 6.3.1995, s. 80), Rådets felles holdning av 19. mars 1996 (EFT nr. C 120 av 24.4.1996, s. 20) og europaparlamentsbeslutning av 15. juli 1996 (EFT nr. C 261 av 9.9.1996, s. 24).

(4) EFT nr. L 230 av 5.8.1982, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 337 av 31.12.1991, s. 48).

(5) EFT nr. C 112 av 20.12.1973, s. 1. EFT nr. C 139 av 13.6.1977, s. 1. EFT nr. C 46 av 17.2.1983, s. 1. EFT nr. C 70 av 18.3.1987, s. 1. EFT nr. C 138 av 17.5.1993, s. 1.

(6) EFT nr. C 328 av 7.12.1987, s. 3.

(7) EFT nr. C 138 av 17.5.1993.

- (8) Direktiv 82/501/EØF utgjorde et første trinn i harmoniseringsprosessen. Nevnte direktiv bør endres og utvides for å sikre høye vernnivåer i hele Fællesskapet på en konsekvent og effektiv måte. Denne harmonisering er begrenset til de tiltak som er nødvendige for å innføre en mer effektiv ordning for forebygging av større ulykker med omfattende virkninger samt begrensnings av deres følger.
- (9) Større ulykker kan få følger over landegrensene. De økologiske og økonomiske kostnadene ved ulykker bæres ikke bare av den berørte virksomhet, men også av de berørte medlemsstater. Det må derfor treffes tiltak for å sikre et høyt vernnivå i hele Fællesskapet.
- (10) Bestemmelsene i dette direktiv bør få anvendelse med forbehold for fællesskapsbestemmelsene om helse og sikkerhet på arbeidsplassen.
- (11) Bruken av en liste som gir en spesifisert beskrivelse av enkelte anlegg, men som utelukker andre anlegg som innebærer tilsvarende farer, er lite egnet og kan medføre at mulige kilder til større ulykker faller utenfor reglene. Virkeområdet til direktiv 82/501/EØF bør derfor endres, slik at bestemmelsene får anvendelse på alle anlegg der farlige stoffer forekommer i tilstrekkelige mengder til å kunne utgjøre en fare for en større ulykke.
- (12) Samtidig som det tas hensyn til traktaten, kan medlemsstatene i samsvar med de relevante fællesskapsbestemmelser opprettholde eller treffe egnede tiltak i forbindelse med transport til dokker, kaier og skiftestasjoner, som er unntatt fra dette direktiv, for å sikre et tilsvarende sikkerhetsnivå som det fastsatt i dette direktiv.
- (13) Transport av farlige stoffer gjennom rørledninger medfører også en fare for større ulykker. Etter å ha innsamlet og vurdert opplysninger om de eksisterende mekanismer innen Fællesskapet som regulerer slike aktiviteter, og om hyppigheten av relevante hendelser, bør Kommisjonen utarbeide en kunngjøring der det redegjøres for situasjonen og eventuelt framsettes forslag til de best egnede tiltak på dette området.
- (14) Samtidig som det tas hensyn til traktaten, kan medlemsstatene i samsvar med de relevante fællesskapsbestemmelser opprettholde eller treffe tiltak for fyllplasser, som er unntatt fra dette direktivs virkeområde.
- (15) En analyse av de innrapporterte større ulykkene i Fællesskapet viser at de fleste av dem skyldes mangelfull ledelse og/eller organisering. Det bør derfor på fællesskapsplan fastsettes grunnleggende prinsipper for styringssystemer som gjør det mulig å forebygge og ha kontroll over farene ved større ulykker samt å begrense deres følger.
- (16) Ulikheter i bestemmelsene om vedkommende myndigheters tilsyn med virksomhetene kan forårsake avvikende vernnivåer. Det må derfor på fællesskapsplan fastsettes grunnleggende krav som må oppfylles av de kontrollsystemer medlemsstatene oppretter.
- (17) For å påvise at alt det nødvendige med hensyn til forebygging, beredskapsplaner og nødtiltak er gjort for å forhindre større ulykker, bør den driftsansvarlige ved en virksomhet der farlige stoffer forekommer i betydelige mengder, framlegge en sikkerhetsrapport for vedkommende myndighet med nærmere opplysninger om virksomheten, de aktuelle farlige stoffene, anlegget eller lagringsstedet, mulige større ulykker og tilgjengelige styringssystemer, slik at risikoen for større ulykker minskes og de nødvendige skritt for å begrense følgene av dem kan tas.
- (18) For å redusere faren for dominoeffekter bør det dersom flere virksomheter er plassert på en slik måte eller så nær hverandre at det kan øke sannsynligheten og muligheten for større ulykker eller forverre deres følger, finne sted en utveksling av relevante opplysninger og etableres et samarbeid om opplysninger rettet mot offentligheten.
- (19) For å bedre adgangen til opplysninger om miljøet, bør sikkerhetsrapportene utarbeidet av de driftsansvarlige være offentlig tilgjengelige, og personer som med sannsynlighet vil berøres av en større ulykke, bør gis tilstrekkelige opplysninger til at de kan opptre riktig i slike tilfeller.
- (20) For å sikre tilstrekkelig høy beredskap i virksomheter der farlige stoffer forekommer i betydelige mengder, bør det etableres eksterne og interne beredskapsplaner og opprettes systemer som sikrer at slike planer i nødvendig grad utprøves og vurderes på nytt og iverksettes i tilfelle av en større ulykke eller ved sannsynlighet for en slik ulykke.
- (21) Virksomhetens personale må rådspørres om den interne beredskapsplanen, og offentligheten må rådspørres om den eksterne beredskapsplanen.
- (22) For å gi bedre vern til boligområder, områder med stor offentlig ferdsel og områder som i kraft av av sin natur har særlig stor interesse eller er særlig sårbare, må medlemsstatene i sin arealbrukspolitikk og annen relevant politikk ta hensyn til behovet for på lang sikt å opprettholde en egnet avstand mellom slike områder og virksomheter som framviser farer, og, for allerede eksisterende virksomheter, ta hensyn til behovet for tekniske tilleggstiltak, slik at risikoen for mennesker ikke økes.
- (23) For å sikre at det treffes egnede tiltak ved en større ulykke, skal den driftsansvarlige straks underrette vedkommende myndigheter og gi dem tilstrekkelige opplysninger til at de kan vurdere følgene av ulykken.

(24) For å fremme informasjonsutvekslingen og forhindre tilsvarende ulykker i framtiden bør medlemsstatene oversende Kommisjonen opplysninger om større ulykker på sitt territorium, slik at Kommisjonen kan analysere farene forbundet med dem og opprette en ordning for formidling av opplysninger om større ulykker og de erfaringer som er gjort i forbindelse med dem. Denne informasjonsutvekslingen bør også omfatte «nestenulykker» som medlemsstatene anser for å ha særlig stor teknisk betydning ved forebygging av større ulykker og begrensning av deres følger -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Mål

Dette direktiv har som mål å forebygge større ulykker der farlige stoffer inngår, samt å begrense de følger de får for mennesker og miljø, med sikte på å sikre høye verneverdier i hele Fællesskapet på en enhetlig og effektiv måte.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på virksomheter der farlige stoffer forekommer i mengder som er like store som eller større enn mengdene angitt i kolonne 2 i del 1 og 2 i vedlegg I, med unntak for artikkel 9, 11 og 13, som får anvendelse bare på virksomheter der farlige stoffer forekommer i mengder som er like store som eller større enn mengdene angitt i kolonne 3 i del 1 og 2 i vedlegg I.

I dette direktiv menes med «forekomst av farlige stoffer» faktisk eller forventet forekomst av slike stoffer i virksomheten eller den forekomst av slike stoffer som antas å kunne dannes dersom en industriell kjemisk prosess kommer ut av kontroll, i mengder som er like store som eller større enn terskelverdiene angitt i del 1 og 2 i vedlegg I.

2. Bestemmelsene i dette direktiv berører ikke fællesskapsbestemmelsene om arbeidsmiljø, særlig rådsdirektiv 89/391/EØF av 12. juni 1989 om iverksetting av tiltak som forbedrer arbeidstakernes sikkerhet og helse på arbeidsplassen⁽¹⁾

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med

1. «virksomhet»: hele det område som står under kontroll av en driftsansvarlig, der farlige stoffer forekommer i ett eller flere anlegg, herunder felles eller tilknyttede infrastrukturer eller aktiviteter,

⁽¹⁾ EFT nr. L 183 av 29.6.1989, s. 1.

2. «anlegg»: en teknisk enhet innenfor en virksomhet der det framstilles, brukes, håndteres eller lagres farlige stoffer. Det skal omfatte alle typer utstyr, bygninger, rørledninger, maskiner, verktøy, private sidelinjer og sidespor, laste- og lossekaier som brukes ved anlegget, moloer, lagre eller lignende strukturer, herunder flytende slike, som er nødvendige for driften av anlegget,
3. «driftsansvarlig»: enhver fysisk eller juridisk person som driver eller eier virksomheten eller anlegget, eller som i henhold til nasjonal lovgivning er gitt avgjørende økonomisk råderett med hensyn til den tekniske driften av anlegget eller virksomheten,
4. «farlig stoff»: et stoff, en blanding eller et preparat som er oppført i del 1 i vedlegg I eller oppfyller kriteriene fastsatt i del 2 i vedlegg I, og som forekommer som råstoff, produkt, biprodukt, restprodukt eller mellomprodukt, herunder stoffer som det er rimelig å anta kan dannes ved en ulykke,
5. «større ulykke»: en hendelse som f.eks. et større utslipp, en brann eller eksplosjon som skyldes at en industriaktivitet i en virksomhet omfattet av dette direktiv får en ukontrollert utvikling som umiddelbart eller senere medfører en alvorlig fare for mennesker innenfor eller utenfor virksomheten og/eller for miljøet, og der det inngår ett eller flere farlige stoffer,
6. «fare»: den iboende egenskap til et farlig stoff eller en fysisk tilstand som kan forårsake skade på menneskers helse og/eller miljøet,
7. «risiko»: sannsynligheten for at en bestemt virkning vil inntreffe innen et visst tidsrom eller under visse omstendigheter,
8. «lagring»: forekomsten av en bestemt mengde farlige stoffer med henblikk på midlertidig lagring, sikker deponering eller lagerhold.

Artikkel 4

Unntak

Dette direktiv får ikke anvendelse på

- a) militære virksomheter, anlegg eller lagre,
- b) farer i tilknytning til ioniserende stråling,
- c) transport på vei, jernbane, innlands vannveier, sjøveier eller luftveien samt midlertidig mellomlagring av farlige stoffer, herunder lasting, lossing og transport til eller fra andre transportmidler i dokkanlegg, kaier eller skiftestasjoner, utenfor virksomheter omfattet av dette direktiv
- d) transport av farlige stoffer i rørledninger, herunder pumpestasjoner, utenfor virksomheter omfattet av dette direktiv,

- e) utvinningsindustriens aktiviteter i forbindelse med leting etter eller utvinning av mineraler i gruver og steinbrudd eller ved boring,
- f) fyllplasser.

Artikkel 5

Den driftsansvarliges alminnelige forpliktelser

1. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige er pålagt å treffe alle nødvendige tiltak for å forebygge større ulykker og begrense deres følger for mennesker og miljø.
2. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige til enhver tid, og særlig i forbindelse med kontrollene og inspeksjonene nevnt i artikkel 18, er pålagt å kunne godtgjøre overfor vedkommende myndighet nevnt i artikkel 16, heretter kalt «vedkommende myndighet», at han/hun har truffet alle nødvendige tiltak i henhold til dette direktiv.

Artikkel 6

Melding

1. Medlemsstatene skal pålegge den driftsansvarlige å oversende vedkommende myndighet en melding innen følgende frister:
 - for nye virksomheter, i rimelig tid før byggingen eller driften påbegynnes,
 - for eksisterende virksomheter, senest ett år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1.
2. Meldingen omhandlet i nr. 1 skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) den driftsansvarliges navn eller firmanavn samt den berørte virksomhetens fulle adresse,
 - b) den driftsansvarliges forretningskontor med full adresse,
 - c) navn eller stilling til personen med ansvar for virksomheten dersom vedkommende er en annen enn personen nevnt i bokstav a),
 - d) tilstrekkelige opplysninger til å identifisere de farlige stoffene eller kategorien av farlige stoffer,
 - e) det farlige stoffets eller de farlige stoffenes mengde og fysiske form,
 - f) aktivitet eller planlagt aktivitet i virksomheten eller på lagringsstedet,
 - g) virksomhetens nærmeste miljø (forhold som kan forårsake en større ulykke eller forverre følgene av en slik ulykke).

3. Meldingen nevnt i nr. 1 kreves ikke for eksisterende virksomheter dersom den driftsansvarlige allerede har oversendt opplysningene fastsatt i nr. 2 til vedkommende myndighet i henhold til bestemmelser i nasjonal lovgivning ved ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv.

4. Den driftsansvarlige skal straks underrette vedkommende myndighet i tilfelle av

- en betydelig økning i mengden av det farlige stoffet eller en betydelig endring i det tilstedeværende farlige stoffets karakter eller fysiske form i forhold til det den driftsansvarlige har oppgitt i meldingen oversendt i henhold til nr. 2, eller enhver endring i den prosess stoffet inngår i,
- eller
- permanent nedlegging av anlegget.

Artikkel 7

Plan for forebygging av større ulykker

1. Medlemsstatene skal pålegge den driftsansvarlige å utarbeide et dokument som beskriver vedkommendes plan for forebygging av større ulykker, og å sikre at den gjennomføres korrekt. Planen for forebygging av større ulykker utarbeidet av den driftsansvarlige skal sikre et høyt vernnivå for mennesker og miljø ved hjelp av egnede midler, strukturer og styringssystemer.
2. I dokumentet skal det tas hensyn til prinsippene angitt i vedlegg III, og det skal stilles til rådighet for vedkommende myndigheter, særlig i forbindelse med anvendelsen av artikkel 5 nr. 2 og artikkel 18.
3. Denne artikkel får ikke anvendelse på virksomhetene nevnt i artikkel 9.

Artikkel 8

Dominoeffekt

1. Medlemsstatene skal sørge for at vedkommende myndighet på grunnlag av de opplysninger de har mottatt fra den driftsansvarlige i samsvar med artikkel 6 og 9, kan identifisere virksomheter eller grupper av virksomheter der sannsynligheten og muligheten for eller følgene av en større ulykke kan være forsterket på grunn av deres beliggenhet og nærhet samt deres beholdning av farlige stoffer.
2. For de virksomheter som er identifisert på denne måten, skal medlemsstatene sikre
 - a) at relevante opplysninger utveksles på en egnet måte, slik at virksomhetene kan ta hensyn til arten og omfanget av den samlede fare for en større ulykke i sine planer for forebygging av større ulykker, sikkerhetsstyringssystemer, sikkerhetsrapporter og interne beredskapsplaner,

- b) at det fastsettes bestemmelser om samarbeid om formidling av opplysninger rettet mot offentligheten samt oversendelse av opplysninger til vedkommende myndighet med henblikk på utarbeidingen av eksterne beredskapsplaner.

Artikkel 9

Sikkerhetsrapport

1. Medlemsstatene skal kreve at den driftsansvarlige utarbeider en sikkerhetsrapport med henblikk på å

- a) fastslå at en plan for forebygging av større ulykker og et sikkerhetsstyringssystem til å gjennomføre den er iverksatt i samsvar med punktene oppført i vedlegg III,
- b) fastslå at farene for en større ulykke er identifisert, og at de nødvendige tiltak er truffet for å forhindre slike ulykker og begrense deres følger for mennesker og miljø,
- c) fastslå at tilstrekkelig sikkerhet og pålitelighet er innarbeidet i utforming, bygging, drift og vedlikehold av anlegg, lagringssteder, utstyr og infrastrukturer tilknyttet drift forbundet med farer for større ulykker innen virksomheten,
- d) fastslå at det er utarbeidet interne beredskapsplaner, og framlegge opplysninger som er nødvendige for å utforme den eksterne planen med henblikk på å treffe de nødvendige tiltak ved en større ulykke,
- e) sørge for at vedkommende myndigheter har mottatt tilstrekkelige opplysninger til å sikre at det kan tas beslutninger om plasseringen av nye virksomheter eller utviklingen i nærheten av slike virksomheter.

2. Sikkerhetsrapporten skal minst inneholde dataene og opplysningene angitt i vedlegg II. Den skal også inneholde en ajourført liste over hvilke farlige stoffer som forekommer i virksomheten.

Sikkerhetsrapporter, deler av rapporter eller andre tilsvarende rapporter som er utarbeidet i samsvar med annen lovgivning, kan i henhold til denne artikkel settes sammen til en enkelt rapport dersom unødig gjentakelse av opplysninger og fordobling av den driftsansvarliges eller vedkommende myndighets arbeidsoppgaver på denne måten unngås, forutsatt at samtlige krav i denne artikkel er oppfylt.

3. Sikkerhetsrapporten fastsatt i nr. 1 skal oversendes vedkommende myndighet innen følgende frister:

- for nye virksomheter, i rimelig tid før byggingen eller driften påbegynnes,
- for eksisterende virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av direktiv 82/501/EØF, tre år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,

- for andre virksomheter, to år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
- i forbindelse med den jevnlige gjennomgåelsen fastsatt i nr. 5, umiddelbart.

4. Før den driftsansvarlige innleder bygging eller drift, eller i tilfellene nevnt i nr. 3 annet, tredje og fjerde strekpunkt, skal vedkommende myndighet i rimelig tid etter å ha mottatt rapporten

- framlegge konklusjonene fra gjennomgåelsen av sikkerhetsrapporten for den driftsansvarlige, om nødvendig etter å ha anmodet om ytterligere opplysninger,

eller

- forby idriftsetting eller fortsatt drift av den berørte virksomheten i samsvar med fullmaktene og framgangsmåtene fastsatt i artikkel 17.

5. Sikkerhetsrapporten skal gjennomgås jevnlig og om nødvendig ajourføres

- minst hvert femte år,

- på et hvilket som helst annet tidspunkt på den driftsansvarliges initiativ eller på vedkommende myndighets anmodning dersom det er berettiget på grunnlag av nye opplysninger eller av hensyn til ny teknisk kunnskap om sikkerhetsspørsmål, f.eks. på grunnlag av analyser av ulykker eller, i den grad det er mulig, «nestenulykker», og utvikling i kunnskapene om vurdering av fare.

6. a) Dersom det til vedkommende myndighets tilfredsstillelse kan påvises at visse stoffer som forekommer i virksomheten eller deler av virksomheten, forekommer i en tilstand som ikke kan forårsake en større ulykke, kan medlemsstaten i samsvar med kriteriene fastsatt i bokstav b) begrense kravet om opplysninger i sikkerhetsrapporten til bare å omfatte de spørsmål som er relevante for forebygging av den resterende fare for større ulykker og begrensnings av deres følger for mennesker og miljø.

b) Før anvendelsen av dette direktiv skal Kommissjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 i direktiv 82/501/EØF fastlegge harmoniserte kriterier for vedkommende myndighets beslutning om at en virksomhet ikke utgjør en fare for større ulykker som definert i bokstav a). Bokstav a) får ikke anvendelse før disse kriteriene er fastlagt.

c) Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndighet oversender Kommissjonen en grunnlagt liste over de berørte virksomheter. Kommissjonen skal årlig oversende listen til komiteen nevnt i artikkel 22.

Artikkel 10

Endring av et anlegg, en virksomhet eller et lagringssted

Dersom et anlegg, en virksomhet, et lagringssted eller en prosess eller farlige stoffers egenskaper eller mengde endres på en måte som kan ha betydelig innvirkning på faren for større ulykker, skal medlemsstatene sørge for at den driftsansvarlige

- gjennomgår og om nødvendig ajourfører planen for forebygging av større ulykker samt styringssystemene og framgangsmåtene nevnt i artikkel 7 og 9,
- gjennomgår og om nødvendig ajourfører sikkerhetsrapporten og underretter vedkommende myndighet nevnt i artikkel 16 om detaljene i ajourføringen før endringen foretas.

Artikkel 11

Beredskapsplaner

1. Medlemsstatene skal for alle virksomheter som er omfattet av bestemmelsene i artikkel 9, sørge for at

- a) den driftsansvarlige utarbeider en intern beredskapsplan for tiltak som skal treffes innenfor virksomheten,
 - for nye virksomheter, før driften påbegynnes,
 - for eksisterende virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av direktiv 82/501/EØF, tre år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
 - for andre virksomheter, to år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
 - b) den driftsansvarlige framlegger for vedkommende myndigheter tilstrekkelige opplysninger til at det kan utarbeides eksterne beredskapsplaner innen følgende frister:
 - for nye virksomheter, før driften påbegynnes,
 - for eksisterende virksomheter som tidligere ikke har vært omfattet av direktiv 82/501/EØF, tre år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
 - for andre virksomheter, to år etter datoen fastsatt i artikkel 24 nr. 1,
 - c) de myndigheter medlemsstaten har utpekt for dette formål, utarbeider en ekstern beredskapsplan for tiltak som skal treffes utenfor virksomheten.
2. Beredskapsplanene må utarbeides med henblikk på følgende mål:

- å begrense og kontrollere hendelser for å minske virkningene og begrense skader på mennesker, miljø og eiendom,
- å gjennomføre de nødvendige tiltak for å beskytte mennesker og miljø mot virkningene av større ulykker,
- å framlegge de nødvendige opplysninger for offentligheten og berørte instanser eller myndigheter i området,
- å gjenopprette og rense miljøet etter en større ulykke.

Beredskapsplanen skal inneholde opplysningene angitt i vedlegg IV.

3. Uten at vedkommende myndigheters plikter berøres, skal medlemsstatene sørge for at de interne beredskapsplanene fastsatt i dette direktiv utarbeides i samråd med personell i virksomheten, og at offentligheten rådspørres om de eksterne beredskapsplanene.

4. Medlemsstatene skal sikre at de interne og eksterne beredskapsplaner gjennomgås, utprøves og om nødvendig vurderes på nytt og ajourføres av de driftsansvarlige og de utpekte myndigheter med egnede mellomrom, som ikke må overstige tre år. I gjennomgåelsen skal det tas hensyn til endringer som er foretatt i de berørte virksomheter eller innenfor de berørte redningstjenester, ny teknisk kunnskap og kunnskap om tiltak som må treffes i tilfelle av større ulykker.

5. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige og om nødvendig vedkommende myndighet utpekt til dette formål iverksetter beredskapsplanene umiddelbart

- dersom det oppstår en større ulykke,

eller

- dersom det oppstår en ukontrollert hendelse av en slik art at den med rimelighet kan forventes å føre til en større ulykke.

6. Vedkommende myndighet kan på grunnlag av opplysninger i sikkerhetsrapporten ved en grunnlagt beslutning bestemme at kravet om å utarbeide en ekstern beredskapsplan i henhold til nr. 1 kan fravikes.

Artikkel 12

Arealplanlegging

1. Medlemsstatene skal i sin arealbrukspolitik og/eller annen relevant politikk sikre at målene for forebygging av større ulykker og begrensning av følgene av slike ulykker tas i betraktning. De skal søke å nå disse målene gjennom kontroll av

- a) plasseringen av nye virksomheter,

- b) endringer av eksisterende virksomheter omfattet av artikkel 10,
- c) nyutvikling som f.eks. transportforbindelser, steder med offentlig ferdsel og boligområder i nærheten av eksisterende virksomheter dersom beliggenheten eller utviklingen kan øke faren for eller virkningene av en større ulykke.

Medlemsstatene skal sikre at det i deres arealbrukspolitikk og/eller annen relevant politikk samt framgangsmåtene for gjennomføring av slik politikk tas hensyn til det langsiktige behovet for å opprettholde egnet avstand mellom virksomheter omfattet av dette direktiv og boligområder, områder med offentlig ferdsel og områder som i kraft av sin natur er særlig sårbare eller interessante, og, for eksisterende virksomheter, behovet for tekniske tilleggstiltak i samsvar med artikkel 5 for å unngå å øke risikoene for mennesker.

2. Medlemsstatene skal sørge for at alle vedkommende myndigheter og planleggingsmyndigheter med ansvar for beslutninger på dette område utarbeider egnede samrådsordninger for å lette gjennomføringen av planene fastlagt i samsvar med nr. 1. Samrådsordningene skal utformes slik at de sikrer at tekniske råd om risikoene forbundet med virksomheten er tilgjengelige når det tas beslutninger.

Artikkel 13

Opplysninger om sikkerhetstiltak

1. Medlemsstatene skal sikre at personer som med sannsynlighet kan bli berørt av en større ulykke, mottar opplysninger om sikkerhetstiltak og hensiktsmessig atferd i tilfelle av en ulykke ved en virksomhet omfattet av artikkel 9.

Opplysningene skal gjennomgås hvert tredje år og om nødvendig ajourføres og formidles på nytt, og i alle tilfeller dersom det foretas endringer som omhandlet i artikkel 10. Opplysningene skal til enhver tid være offentlig tilgjengelige. Formidlingen av opplysninger til offentligheten skal gjentas innen et tidsrom som ikke i noe tilfelle må overstige fem år.

Slike opplysninger skal minst inneholde punktene oppført i vedlegg V.

2. Medlemsstatene skal framlegge for andre medlemsstater som vil kunne bli berørt av en større ulykke med virkninger over grensene med opphav i en virksomhet som omhandlet i artikkel 9, tilstrekkelige opplysninger til at den berørte medlemsstaten kan anvende alle relevante bestemmelser i artikkel 11, 12 og denne artikkel.

3. Dersom vedkommende medlemsstat har fastslått at en virksomhet med beliggenhet nær en annen medlemsstats territorium ikke utgjør en fare for større ulykker utenfor virksomhetens område i henhold til artikkel 11 nr. 6 og derfor ikke er underlagt kravet om utarbeiding av ekstern sikkerhetsrapport i henhold til artikkel 11 nr. 1, skal den underrette den andre medlemsstaten om dette.

4. Medlemsstatene skal sørge for at sikkerhetsrapporten er offentlig tilgjengelig. Den driftsansvarlige kan anmode vedkommende myndighet om ikke å framlegge visse deler av rapporten for offentligheten med henvisning til industri- eller forretningshemmeligheter, personvern, offentlig sikkerhet eller nasjonalt forsvar. I slike tilfeller skal den driftsansvarlige etter godkjenning fra vedkommende myndighet levere myndigheten en endret rapport der disse delene er utelatt, og gjøre den offentlig tilgjengelig.

5. Medlemsstatene skal sikre at offentligheten gis anledning til å ta stilling til følgende saker:

- planlegging av nye virksomheter som omhandlet i artikkel 9,
- endringer av eksisterende virksomheter som omhandlet i artikkel 10 dersom endringene er underlagt kravene til arealplanlegging fastsatt i dette direktiv,
- utbygging omkring eksisterende anlegg.

6. For virksomheter som omfattes av bestemmelsene i artikkel 9, skal medlemsstatene sørge for at listen over farlige stoffer fastsatt i artikkel 9 nr. 2 er offentlig tilgjengelig.

Artikkel 14

Opplysninger som den driftsansvarlige skal framlegge etter en større ulykke

1. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige så snart som praktisk mulig etter en større ulykke ved hjelp av de best egnede midler er forpliktet til å

- a) underrette vedkommende myndighet,
- b) meddele vedkommende myndighet følgende opplysninger så snart de foreligger:

- omstendighetene ved ulykken,
- involverte farlige stoffer,
- de data som foreligger for vurdering av ulykkens virkninger på mennesker og miljø,

og

- de nødtiltak som er truffet,

- c) underrette vedkommende myndighet om hvilke skritt som skal tas for å

- dempe virkningene av ulykken på mellomlang og lang sikt,
- unngå at en slik ulykke oppstår igjen,

- d) ajourføre opplysningene som er framlagt, dersom videre undersøkelser avdekker tilleggselementer som endrer disse opplysningene eller konklusjonene som er trukket på grunnlag av dem.
2. Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndighet å
- a) sikre at de nødtiltak og tiltak på mellomlang og lang sikt som er nødvendige, er truffet,
- b) innsamle de nødvendige opplysninger til en fullstendig analyse av de tekniske, organisatoriske og ledelsesmessige sider av en større ulykke ved hjelp av inspeksjoner, undersøkelser eller andre egnede midler,
- c) treffe egnede tiltak for å sikre at den driftsansvarlige iverksetter alle nødvendige begrensende tiltak,
- d) framlegge tilrådinger for framtidige forebyggende tiltak.

Artikkel 15

Opplysninger som medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen

1. Med henblikk på å forebygge og begrense virkningene av større ulykker skal medlemsstatene underrette Kommisjonen så raskt som praktisk mulig om større ulykker som har funnet sted på deres territorium, og som oppfyller kriteriene angitt i vedlegg VI. De skal framlegge følgende opplysninger:
- a) medlemsstatens navn samt navn og adresse til den myndighet som har ansvar for rapporten,
- b) dato, klokkeslett og sted for den større ulykken, herunder den driftsansvarliges fulle navn og den berørte virksomhetens adresse,
- c) en kortfattet beskrivelse av omstendighetene ved ulykken, herunder involverte farlige stoffer og de umiddelbare virkninger på mennesker og miljø,
- d) en kortfattet beskrivelse av de nødtiltak som er truffet, og de umiddelbare forebyggende tiltak som er nødvendige for å unngå en gjentakelse av ulykken.
2. Så snart opplysningene omhandlet i artikkel 14 er innsamlet, skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om resultatene av sine analyser og tilrådinger ved hjelp av en blankett som utarbeides og ajourføres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 22.

Medlemsstatene skal kunne utsette framleggingen av disse opplysningene bare i den utstrekning det er nødvendig for gjennomføringen av rettssaker der forløpet kan påvirkes av framleggingen.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om navn og adresse på ethvert organ som kan ha relevante opplysninger om større ulykker, og som kan gi råd til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater som skal inngripe i tilfelle av en større ulykke.

Artikkel 16

Vedkommende myndighet

Uten at dette berører den driftsansvarliges forpliktelser, skal medlemsstatene opprette eller utpeke den vedkommende myndighet eller de vedkommende myndigheter som har ansvaret for å utføre pliktene fastsatt i dette direktiv, og om nødvendig organer som skal bistå vedkommende myndighet eller myndigheter på det tekniske plan.

Artikkel 17

Driftsforbud

1. Medlemsstatene skal forby drift eller idriftsetting av alle virksomheter, anlegg eller lagringssteder eller deler av disse dersom tiltakene som den driftsansvarlige har truffet til forebygging og begrensnings av større ulykker, er åpenbart utilstrekkelige.

Medlemsstatene kan forby drift eller idriftsetting av alle virksomheter, anlegg eller lagringssteder eller deler av disse dersom den driftsansvarlige innen den fastsatte frist ikke har framlagt meldingen, rapportene eller andre opplysninger som kreves i henhold til dette direktiv.

2. Medlemsstatene skal sikre at den driftsansvarlige kan anke et forbud meldt av vedkommende myndighet i henhold til nr. 1 til et relevant organ fastsatt i henhold til nasjonal lovgivning og nasjonale regler.

Artikkel 18

Inspeksjon

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter gjennomfører inspeksjoner eller andre kontrolltiltak som er egnet for den aktuelle type virksomhet. Disse inspeksjonene eller kontrollene skal gjennomføres uavhengig av om sikkerhetsrapport eller andre rapporter er mottatt. Slike inspeksjoner eller andre kontrolltiltak skal være tilstrekkelig omfattende til å muliggjøre en planlagt og systematisk undersøkelse av de systemer som er i bruk i virksomheten, enten de er av teknisk, organisatorisk eller ledelsesmessig art, særlig med henblikk på å sikre

- at den driftsansvarlige kan godtgjøre at han/hun har truffet egnede tiltak med hensyn til de ulike aktiviteter ved virksomheten for å forebygge større ulykker,
- at den driftsansvarlige kan godtgjøre at han/hun har truffet egnede tiltak for å begrense virkningene av større ulykker på og utenfor virksomhetens område,

— at dataene og opplysningene oppgitt i sikkerhetsrapporten eller andre framlagte rapporter gir et nøyaktig bilde av forholdene ved virksomheten,

— at opplysningene fastsatt i artikkel 13 nr. 1 er gjort offentlig tilgjengelige.

2. Inspeksjonsordningen fastsatt i nr. 1 skal oppfylle følgende krav:

- a) det skal finnes et inspeksjonsprogram for alle virksomheter. Med mindre vedkommende myndighet har opprettet et inspeksjonsprogram på grunnlag av en systematisk vurdering av farene for større ulykker i den aktuelle virksomhet, skal programmet omfatte minst én inspeksjon på stedet utført av vedkommende myndighet hver tolvte måned for alle virksomheter omfattet av artikkel 9,
- b) etter hver enkelt inspeksjon skal vedkommende myndighet utarbeide en rapport,
- c) hver enkelt inspeksjon utført av vedkommende myndighet skal om nødvendig følges opp i samarbeid med virksomhetens ledelse innen en rimelig frist etter inspeksjonen.

3. Vedkommende myndighet kan kreve at den driftsansvarlige skal framlegge enhver tilleggsopplysning som er nødvendig for at myndigheten fullt ut kan vurdere muligheten for en større ulykke og bestemme omfanget av en mulig økt sannsynlighet for og/eller alvorligere følger av større ulykker, for å utarbeide en ekstern beredskapsplan og for å ta hensyn til stoffer som på grunn av sin fysiske tilstand, særskilte forhold eller plassering krever særlig oppmerksomhet.

Artikkel 19

Informasjonsutveksling og informasjonssystem

1. Medlemsstatene og Kommisjonen skal utveksle opplysninger om oppnådde erfaringer med hensyn til forebygging av større ulykker og begrensning av deres virkninger. Disse opplysningene skal særlig omhandle virkemåten til tiltakene fastsatt i dette direktiv.

2. Kommisjonen skal opprette og stille til rådighet for medlemsstatene et register og et informasjonssystem som særlig skal inneholde utførlige opplysninger om større ulykker som har inntruffet på medlemsstatenes territorium, med henblikk på

- a) rask spredning til alle vedkommende myndigheter av opplysningene framlagt av medlemsstatene i henhold til artikkel 15 nr. 1,
- b) formidling til vedkommende myndigheter av analyser av årsakene til større ulykker og de erfaringer som er gjort på grunnlag av dem,

c) formidling til vedkommende myndigheter av opplysninger om forebyggende tiltak som er truffet,

d) formidling av opplysninger om organisasjoner som kan gi råd eller relevante opplysninger om inntrufne større ulykker samt om forebygging og begrensning av slike ulykker.

Registeret og informasjonssystemet skal minst inneholde:

- a) opplysningene framlagt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 15 nr. 1,
- b) en analyse av årsakene til ulykkene,
- c) de erfaringer som er gjort på grunnlag av ulykkene,
- d) nødvendige forebyggende tiltak for å forhindre nye ulykker.

3. Med forbehold for artikkel 20 skal det være fri adgang til registeret og informasjonssystemet for medlemsstatenes departementer, industri- eller bransjeorganisasjoner, fagforeninger, ikke-statlige organisasjoner som arbeider med miljøvern, og andre, internasjonale organisasjoner eller forskningsinstitusjoner som arbeider på dette området.

4. Medlemsstatene skal etter framgangsmåten fastsatt i rådsdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 om standardisering og rasjonalisering med hensyn til rapporter om gjennomføring av enkelte miljødirektiver⁽¹⁾ framlegge for Kommisjonen en rapport hvert tredje år for virksomheter omfattet av artikkel 6 og 9. Kommisjonen skal offentliggjøre et sammendrag av disse opplysningene hvert tredje år.

Artikkel 20

Fortrolighet

1. Medlemsstatene skal av hensyn til offentligheten påse at vedkommende myndigheter er forpliktet til å gjøre opplysninger mottatt i henhold til dette direktiv tilgjengelige for enhver fysisk eller juridisk person som anmoder om det.

Opplysninger mottatt av vedkommende myndigheter eller Kommisjonen kan, dersom nasjonale bestemmelser krever det, behandles fortrolig, såfremt de berører

- vedkommende myndigheters og Kommisjonens fortrolige drøftinger,
- fortrolighet i internasjonale forbindelser og nasjonalt forsvar,
- offentlig sikkerhet,
- fortrolige forundersøkelser eller pågående rettsaker,
- forretningshemmeligheter, herunder immaterialrettigheter,

(¹) EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48.

— persondata og/eller dokumenter med personopplysninger,

— opplysninger framskaffet av tredjemann dersom vedkommende anmoder om at de skal holdes fortrolige.

2. Dette direktiv skal ikke være til hinder for at en medlemsstat kan inngå avtaler med tredjestater om utveksling av opplysninger som den råder over på internt plan.

Artikkel 21

Komiteens mandat

De nødvendige tiltak for å tilpasse kriteriene nevnt i artikkel 9 nr. 6 bokstav b) og vedlegg II-VI til den tekniske utvikling og utarbeide rapporteringsblanketten nevnt i artikkel 15 nr. 2 skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 22.

Artikkel 22

Komité

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 23

Oppheving av direktiv 82/501/EØF

1. Direktiv 82/501/EØF oppheves 24 måneder etter ikrafttredelsen av dette direktiv.

2. Meldinger, beredskapsplaner og opplysninger til offentligheten framlagt eller utarbeidet i henhold til direktiv 82/501/EØF får fortsatt anvendelse inntil de erstattes i henhold til de tilsvarende bestemmelser i dette direktiv.

Artikkel 24

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest 24 måneder etter direktivets ikrafttredelse. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 25

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 9. desember 1996.

For Rådet

B. HOWLIN

Formann

Liste over vedlegg

	Side
<i>Vedlegg I</i> — Direktivets anvendelse	95
<i>Vedlegg II</i> — Minstekrav til data og opplysninger som skal tas i betraktning i sikkerhetsrapporten omhandlet i artikkel 9	100
<i>Vedlegg III</i> — Prinsippene omhandlet i artikkel 7 og opplysningene omhandlet i artikkel 9 om virksomhetens styringssystem og organisering med henblikk på forebygging av større ulykker	102
<i>Vedlegg IV</i> — Data og opplysninger som skal inngå i beredskapsplanene omhandlet i artikkel 11	103
<i>Vedlegg V</i> — Opplysninger som skal meddeles offentligheten i henhold til artikkel 13 nr. 1	104
<i>Vedlegg VI</i> — Kriterier for underretning av Kommisjonen om ulykker, som fastsatt i artikkel 15 nr. 1	105

VEDLEGG I

DIREKTIVETS ANVENDELSE

INNLEDNING

1. Dette vedlegg omhandler forekomst av farlige stoffer i virksomheter som definert i artikkel 3 i dette direktiv, og fastsetter anvendelsen av direktivets artikler.
2. Blandinger og preparater skal behandles på samme måte som rene stoffer forutsatt at de er innenfor konsentrasjonsgrensene fastsatt i henhold til deres egenskaper i de relevante direktiver oppført i del 2 note 1 i dette vedlegg eller deres siste tilpasning til den tekniske utvikling, med mindre den prosentvise sammensetning eller andre beskrivelser er særskilt oppgitt.
3. Mengdegrensene oppført nedenfor skal forstås som mengdegrensener per virksomhet.
4. Mengdene som skal tas i betraktning ved anvendelsen av de relevante artikler, er de maksimumsmengder som forekommer eller kan forekomme på et hvilket som helst tidspunkt. Farlige stoffer som forekommer i en virksomhet bare i mengder tilsvarende eller mindre enn 2 % av den relevante mengdegrense, skal ikke tas i betraktning ved beregningen av samlet tilstedeværende mengde dersom de er plassert på en slik måte innenfor virksomheten at de ikke kan utløse en større ulykke andre steder på virksomhetens område.
5. Reglene anført i del 2 note 4 om tilsetning av farlige stoffer eller grupper av farlige stoffer får anvendelse der de har relevans.

DEL 1

Spesifiserte stoffer

Dersom et stoff eller en stoffgruppe oppført i del 1 også faller innenfor en gruppe i del 2, skal mengdegrensen anført i del 1 brukes.

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige stoffer	Mengdegrense (tonn) for anvendelsen av	
	artikkel 6 og 7	artikkel 9
Ammoniumnitrat	350	2 500
Ammoniumnitrat	1 250	5 000
Arsenpentoksid, arsensyre (V) og/eller dens salter	1	2
Arsentrioksid, arsensyrling (III) og/eller dens salter		0,1
Brom	20	100
Klor	10	25
Nikkelforbindelser i pulverform som kan innåndes (nikkelmonoksid, nikkeldioksid, nikkelsulfid, trinikkeldisulfid, dinikkeltrioksid)		1
Etlyenimin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehyd (konsentrasjon \geq 90 %)	5	50
Hydrogen	5	50
Hydrogenklorid (flytende gass)	25	250
Blyalkyler	5	50

Ekstremt brannfarlige flytende gasser (herunder LPG) og naturgass	50	200
Acetylen	5	50
Etylenoksid	5	50
Propylenoksid	5	50
Metanol	500	5 000
4,4'-metylenbis (2-kloranilin) og/eller dets salter i pulverform		0,01
Metylisocyanat		0,15
Oksygen	200	2 000
Tolylendiisocyanat	10	100
Karbyldiklorid (fosgen)	0,3	0,75
Arsentrihydrid (arsin)	0,2	1
Fosfortrihydrid (fosfin)	0,2	1
Svoveldiklorid	1	1
Svoveltrioksid	15	75
Polyklordibenzofuran og polyklordibenzodioksin (herunder TCDD), beregnet i TCDD-ekvivalenter		0,001
Følgende KREFTFRAMKALLENDE STOFFER:		
4-aminobifenyl og/eller dets salter, benzidin og/eller dets salter, diklormetyleter, klormetylmetyleter, dimetylkarbamylklorid, dimetylnitrosamin, heksametylfosforsyretriamid, 2-naftylamin og/eller dets salter og 1,3-propansulton-4-nitrodifenyl	0,001	0,001
Bilbensin og andre bensiner	5 000	50 000

NOTER

1. *Ammoniumnitrat (350/2 500)*

Dette gjelder ammoniumnitrat og blandinger av ammoniumnitrat (som ikke er nevnt i note 2) der innholdet av nitrogen fra ammoniumnitrat utgjør mer enn 28 vektprosent, og vannholdige ammoniumnitratløsninger der konsentrasjonen av ammoniumnitrat utgjør mer enn 90 vektprosent.

2. *Ammoniumnitrat (1 250/5 000)*

Dette gjelder ren ammoniumnitratgjødsel som oppfyller direktiv 80/876/EØF, og sammensatt gjødsel der innholdet av nitrogen fra ammoniumnitrat utgjør mer enn 28 vektprosent (sammensatt gjødsel inneholder ammoniumnitrat blandet med fosfat og/eller kalium).

3. *Polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioxiner*

Mengdene av polyklordibenzofuraner og polyklordibenzodioxiner beregnes ved hjelp av følgende vekt faktorer:

International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)

2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8,PeDD	0,5	2,3,4,7,8,PeCDF	0,5
1,2,3,4,7,8-HxCDD	} 0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,4,7,8-HxCDF	} 0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8,-HpCDD	0,01	1,2,3,6,7,8-HxCDF	
OCDD	} 0,001	2,3,4,6,7,8-HxCDF	
			1,2,3,4,6,7,8-HpCDF
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, HP = hepta, O = octa)

DEL 2

Kategorier av stoffer og preparater som ikke er uttrykkelig anført i del 1

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Kategorier av farlige stoffer klassifisert som:	Mengdegrense (tonn) farlig stoff som definert for i artikkel 3 nr. 4, for anvendelsen av	
	artikkel 6 og 7	artikkel 9
1. MEGET GIFTIG	5	20
2. GIFTIG	50	200
3. OKSIDERENDE	50	200
4. EKSPLOSIVT (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 2 bokstav a))	50	200
5. EKSPLOSIVT (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 2 bokstav b))	10	50
6. BRANNFARLIG (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 3 bokstav a))	5 000	50 000
7 a. MEGET BRANNFARLIG (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 3 bokstav b))	50	200
7 b. MEGET BRANNFARLIG (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 3 bokstav b) nr. 2)	5 000	50 000
8. EKSTREMT BRANNFARLIG (dersom stoffet eller preparatet omfattes av definisjonen i note 3 bokstav c))	10	50
9. MILJØFARLIG i kombinasjon med risikoseksetningene:		
i) R 50: «Meget giftig for vannlevende organismer»	200	500
ii) R 51: «Giftig for vannlevende organismer» og R 53: «Kan forårsake uønskede langtidsvirkninger i vannmiljøet»	500	2 000
10. ENHVER KLASSIFISERING som ikke dekkes av de ovennevnte, i kombinasjon med følgende risikoseksetninger:		
i) R 14: «Reagerer voldsomt med vann» (herunder R 14/15)	100	500
ii) R 29: «Ved kontakt med vann utvikles giftig gass»	50	200

NOTER

1. Stoffene og preparatene er klassifisert i henhold til følgende direktiver (med senere endringer) og deres seneste tilpasning til den tekniske utvikling:

- rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽¹⁾,
- rådsdirektiv 88/379/EØF av 7. juni 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige preparater⁽²⁾.
- rådsdirektiv 78/631/EØF av 26. juni 1978 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om klassifisering, emballering og merking av farlige preparater (plantevernmidler)⁽³⁾,

For stoffer og preparater som ikke er klassifisert som farlige i henhold til direktivene nevnt ovenfor, men som likevel forekommer eller kan forekomme i en virksomhet, og som ved de forhold som hersker ved virksomheten har eller kan ha tilsvarende egenskaper med hensyn til faren for å forårsake større ulykker, skal framgangsmåtene for foreløpig klassifisering følges i samsvar med den relevante artikkel i det aktuelle direktiv.

For stoffer og preparater med egenskaper som innebærer klassifisering i mer enn én kategori, skal de laveste grensene gjelde for formålene i dette direktiv.

For formålene i dette direktiv skal det utarbeides en liste med opplysninger om stoffer og preparater, ajourført og godkjent etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 22.

2. Med «eksplosjonsfarlig» menes:

- a) i) et stoff eller preparat som er årsak til eksplosjonsrisiko ved støt, gnidning, ild eller andre antennelseskilder (risikosetning R 2),
- ii) et pyroteknisk stoff som er et stoff (eller en blanding av stoffer) beregnet på å avgi varme, lys, lyd, gass eller røyk eller en kombinasjon av disse virkningene gjennom ikke-detonerende selv bærende eksoterme kjemiske reaksjoner, eller
- iii) en gjenstand som inneholder et eksplosjonsfarlig stoff eller preparat eller et pyroteknisk stoff,
- b) et stoff eller et preparat som er meget eksplosjonsfarlig ved støt, gnidning, ild eller andre antennelseskilder (risikosetning R 3).

3. Med «brannfarlig», «meget brannfarlig» og «ekstremt brannfarlig» (kategori 6, 7 og 8) menes:

- a) brannfarlige væsker:

stoffer og preparater som har et flammepunkt mellom 21°C og 55°C (risikosetning R 10) og bidrar til forbrenningen,

- b) meget brannfarlige væsker:

1) - stoffer og preparater som i kontakt med luft ved normal romtemperatur og uten energitilførsel, kan utvikle varme og deretter antennes (risikosetning R 17),

- stoffer som har et flammepunkt på under 55°C og som forblir flytende under trykk, dersom det ved særskilte prosessforhold som f.eks. høyt trykk og høy temperatur kan oppstå fare for større ulykker,

⁽¹⁾ EFT nr. 196 av 16.8.1967, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 93/105/EF (EFT nr. L 294 av 30.11.1993, s. 21).

⁽²⁾ EFT nr. L 187 av 16.7.1988, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. L 206 av 29.7.1978, s. 13. Direktivet sist endret ved direktiv 92/32/EØF (EFT nr. L 154 av 5.6.1992, s. 1).

- 2) stoffer og preparater som har et flammepunkt på under 21 °C og som ikke er ekstremt brannfarlige (risikosegning R 11 annet strekpunkt)
- c) ekstremt brannfarlige gasser og væsker:
 - 1) stoffer og preparater i flytende form som har et flammepunkt lavere enn 0 °C og et kokepunkt (ved kokepunktsonråder gjelder startkokepunktet) lavere enn eller lik 35 °C ved normalt trykk (risikosegning R 12 første strekpunkt), og
 - 2) stoffer og preparater i gassform som er brannfarlige i kontakt med luft ved normal temperatur og normalt trykk (risikosegning R 12 annet strekpunkt) uansett om de oppbevares i gassform eller flytende form under trykk, unntatt ekstremt brannfarlige gasser i flytende form (herunder LPG) og naturgass som omhandlet i del 1, og
 - 3) stoffer og preparater i flytende form som oppbevares ved en temperatur over sitt kokepunkt.
4. Addisjonen av farlige stoffer til bestemmelse av hvilken mengde som forekommer i en virksomhet, skal utføres etter følgende formel:

Dersom summen

$$q_1/Q + q_2/Q + q_3/Q + q_4/Q + \dots > 1,$$

der q_x = tilstedeværende mengde av farlige stoffer eller kategori av farlige stoffer x under del 1 eller 2 i dette vedlegg,

Q = den relevante mengdegrense fra del 1 eller 2,

omfattes virksomheten av bestemmelsene i dette direktiv.

Denne formelen får anvendelse på følgende forhold:

- a) for stoffer og preparater under del 1 i mengder som ikke er mindre enn deres respektive mengdegrense og som forekommer sammen med stoffer som tilhører samme kategori i del 2, og for addisjonen av stoffer og preparater som tilhører samme kategori i del 2,
- b) for addisjon av kategori 1, 2 og 9 som forekommer i en virksomhet til samme tid,
- c) for addisjon av kategori 3, 4, 5, 6, 7 a, 7 b og 8 som forekommer i en virksomhet til samme tid.

VEDLEGG II**MINSTEKRAV TIL DATA OG OPPLYSNINGER SOM SKAL TAS I BETRAKTNING I
SIKKERHETSRAPPORTEN OMHANDLET I ARTIKKEL 9****I. Opplysninger om virksomhetens styringssystem og organisering med sikte på forebygging
av større ulykker**

Disse opplysningene skal inneholde punktene oppført i vedlegg III.

II. Redegjørelse for virksomhetens miljø

- A. Beskrivelse av virksomhetens beliggenhet og omgivelser, herunder geografisk beliggenhet, de meteorologiske, geologiske og hydrografiske data og eventuelt virksomhetens forhistorie.
- B. Identifikasjon av anlegg og andre aktiviteter i virksomheten som kan utgjøre en fare for større ulykker.
- C. Beskrivelse av de områder som antas å kunne bli berørt av en større ulykke.

III. Beskrivelse av anlegget

- A. Beskrivelse av de viktigste aktiviteter og produksjonsformer i de delene av virksomheten som sett ut fra et sikkerhetssynspunkt er viktige, av kilder til farer for større ulykker samt av de forhold som en slik ulykke ville kunne oppstå under, fulgt av en beskrivelse av de foreslåtte forebyggende tiltak.
- B. Beskrivelse av prosessene, særlig driftsmetodene.
- C. Beskrivelse av de farlige stoffene:
 - 1) liste over de farlige stoffene sammen med:
 - identifikasjon av de farlige stoffene: kjemisk navn, CAS-nummer, navn i IUCPA-nomenklaturen,
 - den største mengde av det stoff eller de stoffer som forekommer eller kan forekomme,
 - 2) fysiske, kjemiske og toksikologiske egenskaper samt angivelse av såvel umiddelbare som senere virkninger for mennesker og miljø,
 - 3) fysisk eller kjemisk atferd ved normale bruksforhold eller forutsigelige ulykkesforhold.

IV. Identifikasjon og analyse av farene for ulykke og forebyggingstiltak

- A. Detaljert beskrivelse av mulige scenarier ved større ulykke og sannsynligheten for at de kan oppstå eller hvilke forhold de oppstår under, herunder en oversikt over de hendelser som kan bidra til å utløse slike scenarier, enten det skyldes interne eller eksterne forhold.
- B. Vurdering av omfanget og alvorlighetsgraden av identifiserte større ulykkes virkninger.
- C. Beskrivelse av tekniske parametere og utstyr installert i anlegget med henblikk på sikkerheten.

- V. **Verne- og nødtiltak med henblikk på å begrense virkningene av en ulykke**
- A. Beskrivelse av utstyret som er plassert i anlegget for å begrense virkningene av større ulykker.
 - B. Utløsning av alarmer og gjennomføring av nødtiltak.
 - C. Beskrivelse av interne og eksterne ressursr som kan mobiliseres.
 - D. Sammenfatning av de elementer beskrevet i avsnitt A, B, og C som er nødvendige for å utarbeide den interne beredsskapsplanen fastsatt i artikkel 11.

VEDLEGG III

PRINSIPPENE OMHANDLET I ARTIKKEL 7 OG OPPLYSNINGENE OMHANDLET I ARTIKKEL 9 OM VIRKSOMHETENS STYRINGSSYSTEM OG ORGANISERING MED HENBLIKK PÅ FOREBYGGING AV STØRRE ULYKKER

Ved gjennomføring av den driftsansvarliges plan for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystem skal det tas hensyn til følgende elementer. Kravene i dokumentet nevnt i artikkel 7 bør stå i forhold til de farer for større ulykker som virksomheten framviser.

- a) Planen for forebygging av større ulykker skal utarbeides skriftlig og inneholde den driftsansvarliges generelle mål og handlingsprinsipper med hensyn til kontrollen med faren for større ulykker.
- b) Sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte den delen av det generelle styringssystem som omfatter organisasjonsstruktur, ansvarsområder, praksis, framgangsmåter og ressurser til fastlegging og gjennomføring av planen for forebygging av større ulykker.
- c) Følgende punkter skal berøres av sikkerhetsstyringssystemet:
 - i) Organisasjon og personale: oppgaver og ansvarsområder for det personalet som skal forebygge større ulykker på alle nivåer i organisasjonen. Identifikasjon av dette personalets opplæringsbehov og gjennomføring av den nødvendige opplæring. Personalets og eventuelt underleverandørers deltakelse.
 - ii) Identifikasjon og vurdering av større farer: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for systematisk identifikasjon av farer for større ulykker ved normal eller unormal drift samt vurdering av deres sannsynlighet og alvorlighetsgrad.
 - iii) Driftskontroll: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter og instruksjoner for sikker drift, herunder vedlikehold, av anlegg, prosesser og utstyr samt sikkerhet ved midlertidig driftsstans.
 - iv) Styring av endringer: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for planlegging av endringer av eksisterende anlegg eller utforming av nye anlegg, prosesser eller lagringssteder.
 - v) Beredskapsplanlegging: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for identifikasjon av forutsigelige nødsituasjoner gjennom systematisk analyse samt utarbeiding, prøving og revisjon av beredskapsplaner for å kunne møte slike nødsituasjoner.
 - vi) Overvåking av virkeevne: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåten for løpende evaluering av samsvar med målsetningene oppstilt i den driftsansvarliges plan for forebygging av større ulykker og sikkerhetsstyringssystem, og innføring av ordninger for undersøkelse og oppretting ved manglende samsvar. Framgangsmåtene skal omfatte den driftsansvarliges ordning for rapportering av større ulykker eller nestenulykker, særlig dersom det gjelder sviktende vernetiltak, samt undersøkelse og oppfølging av slike tiltak på grunnlag av oppnådde erfaringer.
 - vii) Kontroll og analyse: vedtakelse og gjennomføring av framgangsmåter for regelmessig og systematisk vurdering av planen for forebygging av større ulykker og effektiviteten og egnetheten til sikkerhetsstyringssystemet; en dokumentert analyse av resultatene av den eksisterende planen og sikkerhetsstyringssystemet samt ajourføringen av systemet foretatt av virksomhetens ledelse.

VEDLEGG IV

DATA OG OPPLYSNINGER SOM SKAL INNGÅ I BEREDSKAPSPLANENE OMHANDLET I ARTIKKEL 11

1. Interne beredskapsplaner

- a) Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har fullmakt til å iverksette beredskapsrutinene, samt på den person som har ansvaret for og samordner den ulykkesbegrensende innsatsen ved virksomheten.
- b) Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har ansvaret for forbindelsen med myndigheten med ansvaret for den eksterne beredskapsplanen.
- c) For forutsigelige situasjoner eller hendelser som vil kunne være utslagsgivende for en større ulykke: en beskrivelse av de tiltak som skal treffes for å få kontroll over de aktuelle situasjoner eller hendelser og begrense deres virkninger, herunder en beskrivelse av sikkerhetsstyr og tilgjengelige ressurser.
- d) Tiltak til begrensnig av farene for personer som befinner seg på området, herunder hvordan varslinger gis, og angivelse av hvordan personer skal forholde seg i tilfelle varsling.
- e) Ordninger for rask melding til myndigheten med ansvar for å igangsette den eksterne beredskapsplanen, angivelse av hvilke opplysninger som bør tas med i en første melding, og ordninger for formidling av mer detaljerte opplysninger etter hvert som de foreligger.
- f) Ordninger for opplæring av personalet i de oppgaver de forventes å utføre, samt en eventuell samordning av dette med eksterne redningstjenester.
- g) Ordninger til støtte for ekstern ulykkesbegrensning.

2. Eksterne beredskapsplaner

- a) Navn eller stillingsbetegnelse på de personer som har fullmakt til å iverksette beredskapsrutinene, samt på de personer som har ansvaret for og samordner den ulykkesbegrensende innsatsen utenfor virksomheten.
- b) Ordninger for tidlig mottak av varslinger om hendelser samt rutiner for utløsning av alarm og anrop om hjelp.
- c) Tiltak til samordning av de ressurser som er nødvendige for å gjennomføre den eksterne beredskapsplanen.
- d) Ordninger til støtte for intern ulykkesbegrensning.
- e) Ordninger for ekstern ulykkesbegrensning
- f) Ordninger for å gi offentligheten særskilte opplysninger om ulykken og om hvordan den bør forholde seg.
- g) Ordninger for formidling av opplysninger til andre medlemsstaters beredskapstjenester i tilfelle av en større ulykke med mulige virkninger over landegrensene.

VEDLEGG V**OPPLYSNINGER SOM SKAL MEDDELES OFFENTLIGHETEN I HENHOLD TIL
ARTIKKEL 13 NR. 1**

1. Den driftsansvarliges navn og virksomhetens adresse.
2. Identifikasjon av den person som gir opplysningene, ved angivelse av stilling.
3. Bekreftelse av at virksomheten er omfattet av regler og/eller forskrifter som gjennomfører dette direktiv, og at meldingen nevnt i artikkel 6 nr. 3 og sikkerhetsrapporten nevnt i artikkel 9 nr. 1 er framlagt for vedkommende myndighet.
4. En enkel redegjørelse for de aktiviteter som finner sted i virksomheten.
5. De vanlige navn på eller, for de farlige stoffene omfattet av del 2 i vedlegg I, fellesnavnene eller den allmenne fareklassifisering for de stoffer og preparater som forekommer i virksomheten og vil kunne føre til en større ulykke, med angivelse av deres viktigste farlige egenskaper.
6. Generelle opplysninger om arten fare for større ulykker, herunder deres mulige virkninger for mennesker og miljø.
7. Fyllestgjørende opplysninger om hvordan den berørte befolkning vil bli varslet og holdt underrettet i tilfelle av en ulykke.
8. Fyllestgjørende opplysninger om hvilke tiltak den berørte befolkning bør treffe i tilfelle av en ulykke, og om hvordan den bør forholde seg.
9. Bekreftelse av at den driftsansvarlige har plikt til å treffe egnede tiltak på virksomhetens område, herunder stå i kontakt med redningstjenester, med sikte på å bekjempe ulykker og redusere virkningene av dem mest mulig.
10. En henvisning til den eksterne beredskapsplanen som er utarbeidet for å møte enhver virkning av ulykken utenfor området. Den berørte befolkning bør i denne forbindelse oppfordres til å etterkomme alle instruksjoner og henstillinger fra redningstjenestene i tilfelle av en ulykke.
11. Nærmere angivelse av hvor ytterligere opplysninger kan innhentes, med forbehold for krav om taushetsplikt fastsatt i nasjonal lovgivning.

VEDLEGG VI

KRITERIER FOR UNDERRETNING AV KOMMISJONEN OM ULYKKER, SOM FASTSATT I ARTIKKEL 15 NR. 1

- I. Kommisjonen skal underrettes om enhver ulykke som omfattes av nr. 1, eller som har minst en av virkningene beskrevet i nr. 2, 3, 4 og 5.

1. **Stoffer**

Enhver brann eller eksplosjon eller et utilsiktet utslipp av farlige stoffer i en mengde som tilsvarer minst 5 % av mengdegrensen oppført i kolonne 3 i vedlegg I.

2. **Skader på personer og eiendom**

En ulykke som direkte skyldes et farlig stoff med en av de følgende konsekvenser:

- et dødsfall,
- seks skadede personer innenfor virksomheten med sykehusopphold på minst 24 timer,
- en skadet person utenfor virksomheten med sykehusopphold på minst 24 timer,
- bolig(er) utenfor virksomheten som er skadet og ubeboelig(e) som følge av ulykken,
- evakuering av eller portforbud for personer i mer enn to timer (personer x timer): verdi minst 500,
- avbrudd i forsyningen av drikkevann, elektrisitet, gass eller telefon i mer enn to timer (personer x timer): verdi minst 1 000.

3. **Umiddelbare miljøskader**

- *Permanente eller langvarige skader på habitater på landjorden*
 - minst 0,5 hektar av et habitat som er viktig ut fra et miljø- eller bevaringssynspunkt og som er vernet i henhold til lovgivning,
 - minst 10 hektar av et mer utstrakt habitat, herunder landbruksområder.
- *Betydelige eller langvarige skader på habitater i overflatevann eller hav(*)*
 - minst 10 km av en elv, kanal eller bekk,
 - minst 1 hektar av en innsjø eller dam,
 - minst 2 hektar av et delta,
 - minst 2 hektar av en kystzone eller åpent hav.
- *Betydelige skader på vannførende sjikt eller grunnvann(*)*
 - Minst 1 hektar

(*) Ved vurdering av skade kan det eventuelt vises til direktiv 75/440/EØF, 76/464/EØF og de direktiver som er vedtatt med henblikk på anvendelse på visse stoffer, nemlig 76/160/EØF, 78/659/EØF og 79/923/EØF, eller konsentrasjonsgraden LC 50 for arter som er representative for det berørte miljøet som definert i direktiv 92/32/EØF for kriteriet «miljøfarlig».

4. Materielle skader

- materielle skader innen virksomheten: minst 2 millioner ECU,
- materielle skader utenfor virksomheten: minst 0,5 millioner ECU.

5. Skader over landegrensene

Enhver ulykke i direkte tilknytning til et farlig stoff som er opphav til virkninger utenfor den aktuelle medlemsstats territorium.

- II. Ulykker og «nestenulykker» som medlemsstatene anser for å være av særskilt teknisk interesse med henblikk på forebygging av større ulykker og begrensnig av deres følger, og som ikke oppfyller de mengdemessige kriteriene ovenfor, bør meddeles Kommisjonen.